

Duž nawożenjej drastu da
 Tu swoju woješku,
 Tu jeho pak so zwobleka
 We wokomiknjenju.

Wokoło hólcy stejachu
 A wšitcy kwasarjo,
 To činić jemu přidachu,
 Mu běchu přečeljo.

„Juju, juju! nětk wyskajće“,
 Wón džeše, „najlubši!
 Po prawdże, bratřa, wšitko dže,
 To wěŕce khroble mi.

Ja skazał za mnje wěr'wanjo
 Sym hižo ducy dom,
 Duž pohonjej nětk, pohončo,
 So dawaj z pokojom!

Hola! so mějmy do cyrkwe
 Z tej mojej lubčičku!
 Džens, braška, mōcne wjesele
 My mamy na kwasu!“

(13. 6. 1828.)

